

Capitalen, og det bliver meget vanskeligt at gaae ind paa den Forretning. Den Handel vil være i selsamme Tilstand som al Handel med Varer, der ere høit beskattede; den er indskrænket, den er forfnyet, og den sygner. Lader os blot frigive Udførselstolden paa Klude, saa skal det ærede Medlem see, hvad der bliver for en Fornøielse i det hele Land (Latter). Og dersom vi nu skulle til at affinde os med vore Fabrikker, hvilket jeg ikke i mindste Maade er utilbøielig til, saa vil jeg dog haabe, at vi kunne slippe noget billigere end at betale alle de forskjellige Arbejdere, som ere i Fabrikkerne, som Adjuncter eller Rectorer eller Overtærere. Det er jo godtgjort og ikke modsagt, at enhver Fabrikarbejder, Mand, Barn, Diding eller hvad De ville, ikke koster Mere i Løn end en Adjunct; hvorfor skulle vi da ikke hellere see at komme til en Accord? Jeg veed jo nok, at de ikke Alle kunne være Adjuncter, men de kunne dog bruges til Noget, og de kunne dog give os Lidt for deres Frihed. Den ærede Rigsdagsmand talte om, at vi Andre ere Lærde, men han har jo givet os det største Beviis paa sin Sprænglerdom i dette Tilfælde, thi vi Andre ville ganske simpelt have en Lettelse i Handelen uden Skade for Fabrikkerne, men han holder sig til disse gamle fortærskede, evig opfugte Theorier, som intetskeds have hjemme, og hvis Falskhed er beviist saamange hundrede Gange. Jeg veed virkelig ikke, at der er sagt et eneste fornøstigt Ord, hvorfor vi skulde vedligeholde den Told, han foreslaaer (Latter), og det skulde virkelig meget glæde mig, om han, som saamange andre berømte Mænd, vilde staae op og sige: Det er en Bildfarelse fra min Side (Latter). Det er der Mange, der have gjort for ham, og det haaber jeg ogsaa, han gjør, og frastalder baade sit og sin Vens Vindringsforslag.

Ordføreren: De Grunde, hvorfor den

af Regjeringen foreslaaede Told bør antages, ere allerede udviklede saavel af flere Medlemmer af Udvalget som ogsaa af den ærede Finantsminister, saa at jeg kun skal imødegaae enkelte Bemærkninger, som maaskee endnu kunne trænge til Oplysning. Jeg maa her minde om, at næsten Alle have udtalt sig for Frihandelen; men jeg maa ogsaa minde om, at den Maade, hvorpaa man gennemfører Frihandelsystemet, er den bedste Provesteen for, om man alvorligt vil Frihandelen. Man kan gennemføre Principet saaledes, at man i Virkeligheden ikke bliver en Ven deraf. Den ærede Rigsdagsmand for Holstet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har talt om, at vi ikke her aarelod, men netop forbandt; men han vil virkelig aarelade Holstet, thi han vil forhøje Toldsatserne der. Han har paaberaabt sig som Autoritet Papirfabrikkerne, navnlig den vigtigste Papirfabrikant i Holstet. Denne Mand har vistnok ikke udviklet sin Virksomhed, men tværtimod formindsket den, men det har, som jeg fra paalidelig Kilde har faaet Oplysning om, ikke sin Grund i, at han ikke kan faae Klude, men deri, at han ikke kan affætte sit Papir paa Grund af det indskrænkede Marked; han er nemlig indskrænket alene til Holstet. Den ærede Rigsdagsmand bebrejder Udvalget, at det ikke har paaviist, hvilken Prisen var i Belgien paa Klude; jeg vil ganske oprigtigt tilstaae ham, at een af de væsentlige Grunde, hvorfor dette ikke er skeet, er Hensynet til den ærede Rigsdagsmands Maade at angribe Udvalget paa, thi jeg er overbestift om, at, dersom vi havde drifvet os til at angive Priserne paa Klude fra et Land, hvor der ikke findes den samme Nummer-Inddeling som her, saa vilde han have erklæret det for temmelig letfindigt af os at indlade os paa et saa farligt Foretagende (Hør!).